

Hồi 54

Thiếu Gia Trung Đường Phủ

Hôm nay trong Trung Đường Phủ người người rộn rịp, chuẩn bị ngựa xe . Ai nấy lo tất bật với công việc của mình được giao .

Các vị Hiệu Úy lo đôn đốc các vị Lãnh Ban. Các vị Lãnh Ban lo đôn đốc thuộc hạ của mình.

Mọi sự đã chuẩn bị xong khi mặt trời vừa lên ngang đỉnh đầu .

Một tiếng hô to làm mọi người chú ý :

- Chuẩn bị nghinh đón thiếu gia .

Sau tiếng hô, ai nấy lo chạy về chỗ của mình để nghinh đón tiếp vị “Thiếu gia” của Trung Đường Phủ.

Ai nấy đứng yên, mắt nhìn thẳng làm cho bầu không khí trở nên trang nghiêm khác thường.

Chỉ thoáng một chốc, từ nơi cửa phủ mở rộng, một vị công tử mặc áo gấm , dáng đi oai vệ, gương mặt sáng nhưng hơi xanh từ trong thủng thẳng bước ra .

Đi kèm bên là Bạch Xuân Phương, Tổng Hiệu Úy của Trung Đường Phủ .

Gương mặt đẹp như hoa của nàng cũng nghiêm lại, mắt nhìn thẳng về phía trước, nhìn đoàn người đang đứng yên chào đón .

Một bên Bạch Xuân Phương , còn bên kia là Đào lão gia.

Theo sau lưng Thiếu gia là sáu con tì nữ theo hầu, mỗi người đẹp một vẻ, trang phục cũng khác nhau, mỗi người một màu áo .

Sau lưng sáu nữ tì là toán vệ sĩ mặc áo đen, gương mặt lạnh lùng , tay lúc nào cũng để trên đốc kiếm, như sẵn sàng đối phó với mọi tình huống.

Ra tới giữa sân, Thiếu gia dừng lại, đưa mắt nhìn quanh một lượt.

Thiếu gia đã dừng lại thì mọi người đi theo cũng dừng lại một lúc.

Thiếu gia quay qua Bạch Xuân Phương cất tiếng hỏi:

- Xuân Phương, mọi việc đã xong chưa ?

Bạch Xuân Phương tiến lên một bước, đưa mắt nhìn quanh một lần nữa, rồi vòng tay báo:

- Thưa Thiếu gia, mọi việc đã chuẩn bị xong, chờ Thiếu gia hạ lệnh.

Vị thiên hạ gật đầu cất tiếng gọi:

- Đào lão !

Đào lão gia vội bước lên vòng tay đáp:

- Thưa Thiếu gia, Đào Bằng có mặt chờ lệnh Thiếu gia .

Thiếu gia lên giọng hỏi:

- Những gì ta bảo cho lão, đã thi hành xong chưa ?

Đào lão vội đáp:

- Thưa Thiếu gia, thuộc hạ đã chuẩn bị và thi hành xong tất cả rồi .

Thiếu gia gật gù đầu nói:

- Tốt lắm ! Ta cũng hy vọng mọi việc sẽ tốt cả .

Từ lúc vị Thiếu gia xuống , mọi người đều cúi mặt xuống cả , không ai dám ngẩng mặt lên nhìn.

Vị Thiếu gia quay qua nhìn Bạch Xuân Phương cất giọng ôn hòa:

- Xuân Phương, người hãy cho chọn người rồi ta lên đường.

Bạch Xuân Phương nghiêng mình làm lễ đáp:

- Tuân lệnh Thiếu gia .

Đáp xong, Bạch Xuân Phương tiến lên phía trước nhìn các vị Hiệu Úy đang đứng cao giọng nói:

- Bốn vị Hiệu Úy nghe lệnh của ta .

Bốn vị Hiệu Úy: Phó Tổ Nghĩa, Sở Phiêu Vân, Mạnh Linh và Phí Độc Hành đều bước lên một bước, vòng tay thi lễ đáp:

- Thuộc hạ chờ lệnh.

Bạch Xuân Phương đảo mắt qua một vòng rồi nói:

- Phí Hiệu Úy ở nhà trông coi nội phủ, Phó Hiệu Úy trông coi việc bên ngoài .

Ngừng lại một chút, nàng tiếp:

- Sở Hiệu Úy, Mạnh Hiệu Úy theo ta tháp tùng, hộ tống Thiếu gia. Tất cả nghe rõ chưa !

Bốn người đồng thanh đáp:

- Thuộc hạ nghe rồi .

Bạch Xuân Phương ra lệnh tiếp:

- Mạnh Hiệu Úy, dẫn người của mình đi trước dẫn đường, ra khỏi phủ năm dặm ngừng lại chờ lệnh.

Mạnh Linh nghiêng người đáp:

- Thuộc hạ nghe rõ !

Đáp xong Mạnh Linh cúi chào lần nữa, rồi quay người đi ra lệnh cho thuộc hạ theo mình.

Mười tên Lãnh Ban dưới quyền của Mạnh Linh cũng đi theo sau hấn ra cổng phủ .

Bên ngoài ngựa đã sẵn rồi, chỉ thoáng chốc đoàn người ngựa đã lên đường.

Bạch Xuân Phương lại hạ lệnh tiếp:

- Sở Hiệu Úy, dẫn thuộc hạ đi theo xe cách xa ba dặm để hộ tống Thiếu gia .

Sở Phiêu Vân nghiêng mình đáp:

- Thuộc hạ nghe rõ .

Lão cúi chào lần nữa rồi quay người căn dặn đám thuộc hạ của mình.

Đoàn người dưới quyền Sở Phiêu Vân theo sau lão ra cổng xếp thành hàng chờ đợi .

Cất đặt xong xuôi Bạch Xuân Phương liếc nhìn lần nữa qua đám người của Phí Độc Hành và Phó Tổ Nghĩa .

Nàng thấy ánh mắt của Phí Hiệu Úy nhìn thẳng vào mắt nàng.

Bạch Xuân Phương không nhìn lâu, vội quay qua bảo lại với Thiếu gia .

- Bẩm Thiếu gia , mọi việc đã xong, thuộc hạ mời Thiếu gia lên đường.

Vị Thiếu gia gật đầu, thủng thẳng bước lại bên cỗ xe ngựa trang trí xa hoa lộng lẫy đang mở cửa chờ sẵn.

Vị Thiếu gia lên xe ngồi rồi, Bạch Xuân Phương cũng lên theo .

Sáu ả nữ tì lên cỗ xe ngựa phía sau.

Vị Thiếu gia đưa tay ngoắc Đào sư gia:

- Đào lão, những việc ta dặn, người nhớ thực hiện, cho đám vệ sĩ ở nhà khởi đi theo .

Đào Bằng vòng tay thi lễ:

- Thuộc hạ nghe rõ . Chúc Thiếu gia lên đường may mắn, sớm trở về .

Thiếu gia gật đầu nói:

- Thôi, hạ lệnh lên đường ngay cho ta .

Đào Bằng đáp:

- Tuân lệnh Thiếu gia.

Lão cao giọng nói:

- Theo lệnh Thiếu gia lên đường.

Gã xa phu giờ cao roi quất xuống đầu ngựa . Cỗ xe hí mã chuyển động, lao nhanh ra cổng.

Cỗ xe chở sáu ả nữ tì cũng lao theo sau .

Ra khỏi cổng, được một thoáng thì đám người của Sở Phiêu Vân hộ tống phóng theo sau .

Chạy thêm một lúc thì thấy Mạnh Linh cầm cương đứng chờ .

Bạch Xuân Phương ra lệnh:

- Cho người chạy trước về hướng Bắc. Nhớ quan sát kỹ hai bên đường cho thật cẩn thận.

Mạnh Linh đáp to:

- Tuân lệnh Tổng Hiệu Úy.

Đáp xong, hấn vọt lên ngựa, phi nhanh về phía trước.

Bụi mù cuốn lên theo vó ngựa của đoàn người và xe lao nhanh về hướng Bắc.

oOo

Trong Trung Đường Phủ, Đào Bằng ra lệnh:

- Bây giờ, ai về chỗ nấy lo phận sự của mình. Tổ chức canh phòng như cũ . Phí lão đệ ở lại đây một chút.

Lão quay qua đám vệ sĩ ra lệnh tiếp:

- Bọn người trở về chỗ Kim Tổng Quản . Chờ lệnh của Kim Tổng Quản.

Đám người được lệnh lão lục tục kéo nhau ra khỏi sân.

Trong chốc lát chỉ còn lại Đào sư gia và Phí Độc Hành.

Đào lão gia bước tới thân mật vỗ vai Phí Độc Hành hỏi:

- Có chuyện gì mà Phí lão đệ suy nghĩ dữ vậy ?

Phí Độc Hành ngẩng đầu lên đáp:

- Đào lão gia, có thể cho tiểu đệ biết họ đi đâu không?

Đào sư gia không đáp, mà hỏi lại:

- Phí lão đệ định nói chuyện đi của Thiếu gia ấy à ?

Phí Độc Hành gật đầu đáp:

- Đúng vậy đó, lão gia.

Đào sư gia tiếp tục hỏi:

- Tại sao lão đệ lại muốn biết ?

Trầm ngâm một chút, Phí Độc Hành đáp:

- Chỉ vì tiểu đệ là người trong phủ, nên tiểu đệ quan tâm đến mọi chuyện trong phủ thôi.

Đào sư gia cất tiếng cười vang nói:

- Thôi Phí lão đệ chớ bận tâm làm gì. Phận sự của mình lo tròn là được rồi, đừng thắc mắc chi chuyện khác làm gì cho nhức đầu . Thôi, hôm nay ta mời lão đệ đi uống một chén được không ?

Phí Độc Hành gật đầu :

- Được chứ sao lại không . À ! Đào sư gia ta nên mời luôn Đỗ huynh đi cho vui .

Đào Bằng nói:

- Đỗ lão đệ mắc công chuyện đi hồi đêm rồi . Thôi ta đi cho sớm.

Phí Độc Hành gật đầu, bước theo Đào Bằng ra khỏi phủ .

Trên đường đi, Phí Độc Hành trầm ngâm suy nghĩ về chuyến đi của Thiếu gia.

Trong lòng hắn cảm thấy đây là một chuyến đi không bình thường. Hắn có nhiều thắc mắc trong lòng.

Nhưng những thắc mắc đó như lời của Đào lão gia nói, không thuộc phận sự của hắn, nên hắn không muốn nói ra .

Nếu hắn còn tiếp tục hỏi nữa thì người ta sẽ thắc mắc về chính bản thân hắn.

Một điều mà hắn không muốn người ta nghĩ tới .

Hắn không hỏi thêm nữa, nhưng hắn cảm thấy sẽ có một chuyện bất thường sắp xảy ra .

Hắn cần phải ở lại Trung Đường Phủ này để thi hành nhiệm vụ của hắn.

Nhiệm vụ này trừ hắn và người vào đề lao ở Phụng Thiên Thành nói chuyện với hắn thì không có ai trên đời này biết được nữa .

Hắn có bốn phận phải thi hành nhiệm vụ đó bằng bất cứ giá nào, dù có phải hy sinh tánh mạng.

Hắn chợt nghĩ đến những người con gái hắn đã biết.

Họ đều có cảm tình với hắn, nhưng bây giờ chắc ai cũng căm ghét hắn.

Điều đó hắn cũng chẳng cần bận tâm. Hắn quen sống một mình rồi nên cũng không cần ai quan tâm đến. Họ chỉ làm cho hắn bận tâm thêm mà thôi .

Hắn thở dài, rồi bước theo Đào sư gia vào trong quán rượu .

Hắn nghĩ, có thể Đào sư gia đang giám sát hành động của hắn. Hắn không thể để cho lão nghi ngờ một chút gì về hắn.

Nó sẽ ảnh hưởng đến tương lai của hắn.

Bây giờ, hấn phải quên đi tất cả, để cùng vui say với Đào lão gia hôm nay .
Họ gọi rượu và đồ nhắm, rồi cùng chén chú chén anh với nhau .

oOo

Chiều hôm đó, đoàn người của Thiếu gia đi đến Cổ Quốc Tự .

Một ngôi chùa nổi tiếng nằm ở hướng Bắc Kinh Sư .

Bạch Xuân Phương lên tiếng hỏi Thiếu gia:

- Thiếu gia, ta nên đi nữa hay nghỉ đêm ở Cổ Quốc Tự .

Thiếu gia trầm ngâm một lúc rồi hỏi lại:

- Còn cách thị trấn xa không?

Bạch Xuân Phương đáp:

- Còn khoảng năm mươi dặm nữa . Thưa Thiếu gia.

Thiếu gia gật gù nói:

- Thôi, có đi ráng nữa thì cũng không kịp. Cô hạ lệnh cho bọn chúng dừng chân nghỉ ở Cổ Quốc Tự cũng được.

Bạch Xuân Phương cúi đầu đáp:

- Tuân lệnh Thiếu gia.

Nói xong, nàng thò đầu ra ngoài, giơ tay lên cao . Cặp mắt nàng đảo nhanh một cái .

Trong ánh mắt nàng một cái gì khác lạ lóe lên trong đó .

Tiếng vó ngựa rộn rịp tới gần.

Ngựa chưa tới, giọng nói đã tới trước:

- Tổng Hiệu Úy, có lệnh gọi thuộc hạ .

Bạch Xuân Phương gật đầu nói nhanh:

- Sở Hiệu Úy, chạy lên báo cho Mạnh Hiệu Úy biết, Thiếu gia sẽ dừng chân nghỉ ở Cổ Quốc Tự .

Tiếng Sở Phiêu Vân đáp lại:

- Tuân lệnh Tổng Hiệu Úy.

Âm vang đáp của Sở Phiêu Vân chưa dứt thì tiếng vó ngựa phi nhanh về phía trước rộn rịp vang lên.

Trong khóe mắt của Bạch Xuân Phương ánh lên một vẻ thỏa mãn.

Bạch Xuân Phương rút đầu vào trong, vẻ mặt trở lại bình thản như cũ .

Thiếu gia lúc này dựa người ra phía sau, mắt lim dim như đang nghỉ ngơi .

Thời gian chưa uống cạn tuần trà thì cỗ xe ngựa giảm tốc độ và ngừng hẳn lại .

Tiếng Sở Phiêu Vân vang lên:

- Thưa Thiếu gia và Tổng Hiệu Úy, đã đến Cổ Quốc Tự, thuộc hạ xin báo cho Thiếu gia và Tổng Hiệu Úy hay .

Bạch Xuân Phương ngồi im nhìn Thiếu gia, không dám làm kinh động.

Cỗ xe ngựa chở sáu ả nữ tì đã dừng lại. Sáu ả thủng thẳng bước xuống xe, tiến lại cỗ xe hoa của Thiếu gia, đứng thành hai hàng yên lặng chờ đợi .

Sở Phiêu Vân và Mạnh Linh cũng không dám lên tiếng nữa, cứ đứng vòng tay chờ đợi lệnh.

Được một chút, Thiếu gia mở mắt ra nhìn Bạch Xuân Phương hỏi:

- Đã đến nơi rồi à ?

Bạch Xuân Phương mỉm cười đáp:

- Bẩm Thiếu gia, xe đang dừng ở trước Cổ Quốc Tự . Xuân Phương và đám thuộc hạ đang chờ lệnh của Thiếu gia.

Thiếu gia gật đầu nói:

- Cho người lên báo với phương trượng, bảo rằng ta muốn nghỉ chân một đêm.

Bạch Xuân Phương đáp:

- Tuân lệnh Thiếu gia.

- o O o -